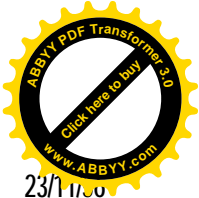

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 บรรยายโดย
 ดร.วีระ จุกดปัด
 หัวหน้าสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มจร.ตาก

เนื้อหาวิชานี้สำหรับนิติรัฐศาสตร์

- ภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น
- ลักษณะที่ ๑ หลักทั่วไป (ม.๑ - ม.๑๕)
- ลักษณะที่ ๒ อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล
- หมวดที่ ๑ หลักทั่วไป ม.๑๖
- หมวดที่ ๒ อำนาจสืบสวนและสอบสวน ม.๑๗- ม.๒๑
- หมวดที่ ๓ อำนาจศาล ม.๒๒ - ม.๒๗

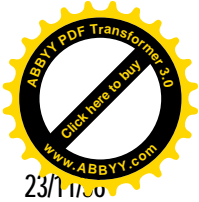
- ลักษณะที่ ๑ การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องคดีอาญา
- หมวดที่ ๑ การฟ้องคดีอาญา ม.๒๘-ม.๓๔
- หมวดที่ ๒ การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา (ม.๔๐ - ๕๐)

○ ลักษณะ ๔ หมายถึงเรียกและหมายอาญา
 ○ หมวดที่ ๑ หมายถึงเรียก ม.๕๒ – ม.๕๖
 ○ หมวดที่ ๒ หมายถึงอาญา
 ○ ส่วนที่ ๑ หลักทั่วไป ม.๕๗-ม.๖๕
 ○ ส่วนที่ ๒ หมายถึงจับ ม.๖๖ – ม.๖๘
 ○ ส่วนที่ ๑ หมายถึงดับ ม.๖๙-ม.๗๐
 ○ ส่วนที่ ๔ หมายถึงชัง หมายถึงจำคุก หมายถึงปล่อย
 ○ ม. ๗๑-ม.๗๖

○ ลักษณะ ๕ จับ ชัง จำคุก ดับ ปล่อย
 ○ หมวดที่ ๑ จับ ชัง จำคุก ม.๗๗ – ม.๙๐
 ○ หมวดที่ ๒ ดับ ม.๙๑ - ม.๑๐๕
 ○ หมวดที่ ๑ หมายถึงปล่อยชั่วคราว ม.๑๐๖ – ม.๑๑๙
 ทวิ

○ ภาค ๒ สอบสวน
 ○ ลักษณะที่ ๑ หลักทั่วไป ม.๑๒๐ – ม.๑๒๙
 ○ ลักษณะที่ ๒ การสอบสวน
 ○ หมวดที่ ๑ การสอบสวนสามัญ ม.๑๓๐ – ม.๑๔๗
 ○ หมวดที่ ๒ การชันสูตรพลิกศพ ม.๑๔๘ – ม.๑๕๖

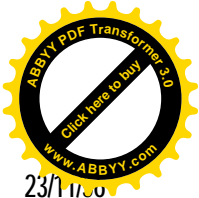
ภาค ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

- ลักษณะที่ ๑ การฟ้องคดีอาญาและการไต่สวนมูลฟ้อง
ม.๑๕๗ - ม.๑๗๑
- ลักษณะที่ ๒ การพิจารณา ม.๑๗๒ - ม.๑๘๑
- ลักษณะที่ ๓ คำพิพากษาและคำสั่ง ม.๑๘๒ - ม.๑๙๒

ผู้เสียหาย ม.๒ (๔)

- ผู้เสียหายแยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ
- ๑. ผู้เสียหายที่แท้จริง คือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำ ความผิดอาญาในฐานนั้นโดยตรง การพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้เสียหายที่แท้จริง ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้
 - ก) ได้รับความผิดอาญาฐานใดฐานหนึ่งเกิดขึ้น
 - ข) บุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำ ความผิดนั้นโดยตรง
 - ค) บุคคลนั้นเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย
- ๒.ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่แท้จริง (ม.๑) มี ๑ ประเภท

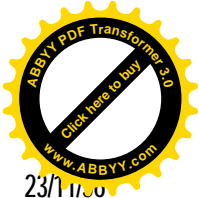
- ๑. ผู้มีอำนาจจัดการแทนโดยต้องได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายก่อน
- ๒.ผู้มีอำนาจจัดการแทนโดยผลของกฎหมายโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากผู้เสียหาย
- ก่อน ได้แก่ ผู้มีอำนาจจัดการแทนโดยได้รับอนุญาตจากศาล ได้แก่
 - คดี
 - มาตรา ๔ หญิงมีสามีเป็นผู้เสียหาย
 - มาตรา ๕ ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายตามกฎหมาย
 - มาตรา ๖ ผู้แทนเฉพาะคดี
 - มาตรา ๗ นิตินิตบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย
 - มาตรา ๗/๑ สิทธิผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ควบคุมหรือขัง

- ม.๘ สิทธิของจำเลย
- ม.๙ การทำบันทึก
- ม.๑๐ การทำบันทึกด้วยคำ
- ม.๑๑ ผู้ให้ถ้อยคำในบันทึกหรือถ้อยคำสำนวน
- ม.๑๒ การทำเอกสารในคดีอาญา
- ม.๑๒ ทวี คุณสมบัติของนักจิตวิทยา/นักสังคมสงเคราะห์
- ม.๑๑ ภาษาที่ใช้ในการดำเนินคดีอาญา
 - การจัดทำล่ามภาษา
 - การจัดทำล่ามภาษามือ
 - หน้าที่ของล่าม / คำตอบแทน

- ม.๑๔ ผู้ต้องหา / จำเลย เป็นคนวิกลจริต
- ม.๑๕ การนำ ป.วิ.แพ่ง มาอนุโลมใช้ กับ ป.วิ.อาญา

- อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล**
- ม.๑๖ อำนาจหน้าที่ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - อำนาจสืบสวนและสอบสวน
 - ม.๑๗ การสืบสวนคดีอาญา
 - ม.๑๘ ผู้มีอำนาจสอบสวนในกรณีปกติ
 - พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
 - ม.๑๙ ผู้มีอำนาจสอบสวนกรณีความผิดเกี่ยวพันกัน
 - พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

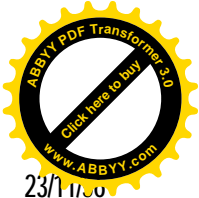
- ม.๒๐ ผู้มีอำนาจสอบสวนกรณีความผิดนอกราชอาณาจักร
- พนักงานอัยการร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวน
- อำนาจของพนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมาย
- พนักงานอัยการกำกับการสอบสวน
- อำนาจของพนักงานสอบสวนระหว่างรอคำสั่งอัยการสูงสุด
- การทำความเห็นเกี่ยวกับคดี
- ม.๒๑ การชี้ขาดผู้เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

อำนาจศาล

- ม.๒๒ ศาลที่ชำระคดีกรณีปกติ
- ม.๒๓. การโอนคดีกรณีปกติ
- การโอนคดีเพื่อความสะดวก
- ม.๒๔ ศาลที่ชำระคดีกรณีความผิดเกี่ยวพันกัน
- ม.๒๕ การพิจารณาคดีเกี่ยวพันกัน
- การแยกฟ้องคดีเกี่ยวพันกัน
- ๒๖.การโอนคดีเพื่อความปลอดภัย
- ม.๒๗ การตั้งข้อร้องเรียนผู้พิพากษา
-
-

การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

- การฟ้องคดีอาญา
- ม.๒๘ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา
- ม.๒๙ การรับมรดกความ
- ม.๓๐ ผู้เสียหายขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับอัยการ
- ม.๓๑ อัยการขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับผู้เสียหาย
- ม.๓๒ การยับยั้งความเสียหายต่อคดีของอัยการ
- ม.๓๓ การรวมคดี
- ม.๓๔ คำสั่งไม่ฟ้องของอัยการ
- ม.๓๕ การถอนฟ้องคดีอาญา

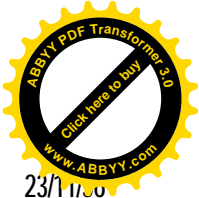

- ม.๓๖ ผลของการถอนฟ้องคดีอาญา
- ม.๓๗ คดีอาญาลีกกัน
- ม.๓๘ วิธีการเปรียบเทียบปรับ
- ม.๓๙ คดีอาญาระงับ

การฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา

- ม.๕๐ การฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญา
- ม.๕๑ การแยกฟ้องคดีแพ่งออกจากคดีอาญา
- ม.๕๒ การพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญา
- ม.๕๓ อัยการฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญา
- ม.๕๔ การขอในคดีแพ่งเกี่ยวกับเกี่ยวข้องกับคดีอาญาของพนักงานอัยการ
- ม.๕๕/๑ ผู้เสียหายในคดีอาญายื่นคำร้องขอคำสั่งใหม่ทดแทน
 - รายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นคำร้อง
 - คำร้องต้องสอดคล้องกับคำฟ้องคดีอาญา

- ม.๕๕/๒ การดำเนินการเมื่อมีคำร้องของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - การตั้งทนายความกรณีเป็นคนยากจน
- ม.๕๕ การฟ้องคดีอาญาไม่ตัดสิทธิในการฟ้องคดีแพ่ง
- ม.๕๖ การรับฟ้องข้อเท็จจริงในส่วนแพ่ง
- ม.๕๗ การวินิจฉัยคดีส่วนแพ่ง
- ม.๕๘ การคืนทรัพย์สิน
- ม.๕๙ การสั่งคืนของกลาง
- ม.๕๑ การบังคับคดีส่วนแพ่ง
- ม.๕๑ อายุความคดีแพ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาญา

23/11/00

หมายเรียกและหมายอาญา

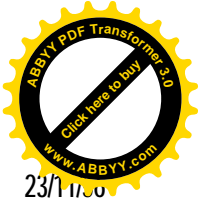
- ม.๕๒ เหตุที่จะออกหมายเรียก
- ม.๕๑ แบบของหมาย
- ม.๕๔ การกำหนดเวลาให้ตามหมายเรียก
- ม.๕๕ การส่งหมายเรียก
- ม.๕๕/๑ การติดตามพยานในกรณีที่ย้อการเป็นโจทก์
 - ดำใช้จ่ายในการส่งหมายเรียกพยาน
- ม.๕๖ การส่งหมายเรียกต่างท้องที่

หมายอาญา

- ม.๕๗ หมายอาญาต้องออกโดยศาล
- ม.๕๘ หลักเกณฑ์และวิธีการออกหมายอาญาของศาล
- ม.๕๙ การออกหมายอาญา
 - ผู้ขอออกหมายอาญา
 - การขอออกหมายจับ/ค้น โดยเทคโนโลยีการสื่อสาร
 - การดำเนินการหลังจากออกหมายจับ/หมายค้น โดยเทคโนโลยีการสื่อสาร
- ม.๕๙/๑ หลักฐานในการพิจารณาออกหมายจับ
 - การให้เหตุผลในการออก/ไม่ออกหมายอาญา
- ม.๖๐ แบบของหมายอาญา
 - รายละเอียดที่ระบุในหมาย

หมายอาญา

- ม.๖๑ การจัดการตามหมายอาญา
- ม.๖๒ การแจ้งข้อความในหมายอาญา
- ม.๖๑ บันทึกการจัดการตามหมายอาญา
- ม.๖๔ การส่งบุคคลหรือสิ่งของไปยังผู้ขอหมายจับ/ค้น
- ม.๖๕ อำนาจติดตามจับกุม

23/11/0

หมายจับ

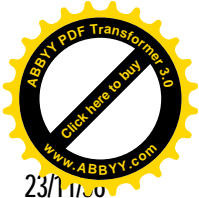
- ม.๖๖ เหตุแห่งการออกหมายจับ
- ม.๖๗ หมายจับบุคคลที่ไม่รู้จักชื่อ
- ม.๖๘ อายุของหมายจับ

หมายค้น

- ม.๖๙ เหตุแห่งการออกหมายค้น
- ม.๗๐ หมายค้นเพื่อหาบุคคลต้องมีหมายจับด้วย

หมายขัง / หมายจำคุก / หมายปล่อย

- ม.๗๑ การออกหมายขัง
- อายุของหมายขัง
- กรณีที่ไม่ออกหมายขัง
- ม.๗๒ เหตุแห่งการออกหมายปล่อย
- ม.๗๓ การออกหมายปล่อยระหว่างอุทธรณ์ฎีกา
- ม.๗๔ การออกหมายจำคุก
- ม.๗๕ การออกหมายปล่อยเมื่อหมดเหตุจำคุก
- ม.๗๖ การจัดการตามหมายขัง / จำคุก / ปล่อย

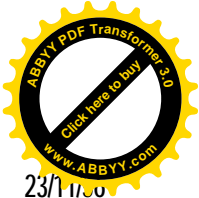
ลักษณะ ๕ จับ ชัง จำคุก ตัน ปล่อยชั่วคราว

- ๑ ม.๗๗ ขอบเขตแห่งหมายจับ (แก้ไขเพิ่มเติม ปี ๒๕๔๗)
- ๑ ม.๗๘ การจับโดยไม่มีหมาย (")
- ๑ ม.๗๙ การจับโดยราษฎร
- ๑ ม.๘๐ ความผิดซึ่งหน้า ซึ่งหน้ามี ๒ ประเภท คือ ๑. ความผิดซึ่งหน้าซึ่งเห็นกำลังกระทำ ไม่ว่าจะเห็นโดยบังเอิญหรือตั้งใจจะไปพบการกระทำความผิด ๒. การพบความผิดซึ่งหน้านี้ จะต้องเป็นการพบด้วยตนเอง ไม่มีผู้มาบอกกล่าวอีกทอดหนึ่ง
- ๑ ม.๘๑ จับในที่สาธารณะต้องมีหมายตันทัน

- ๑ ม.๘๑/๑ สถานที่ที่ห้ามจับไม่มีหมาย (แก้ไข ปี ๒๕๔๗)
- ๑ ม.๘๒ การให้ราษฎรช่วยจับ
- ๑ ม.๘๓ วิธีปฏิบัติในการจับ เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งข้อหา / สิทธิแก่ผู้ถูกจับ และการใช้มาตรการเพื่อจับ (ชัดขวางการจับ)
- ๑ ม.๘๔ การนำตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวน
 - ๑ การแจ้งสิทธิ
 - ๑ ห้ามรับฟังคำสารภาพชั้นจับกุม มีหลักเกณฑ์สำคัญดังนี้ ดำรับสารภาพ หากผู้ถูกจับให้ถือว่ารับสารภาพว่าตนได้กระทำความผิดในชั้นจับกุม หรือในชั้นรับมอบตัวผู้จับกุม ดำรับสารภาพที่ให้ไว้ต่อเจ้าพนักงานผู้จับ หรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง/ตำรวจ ดังกล่าวห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิด

ต่อ

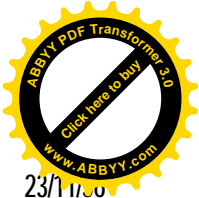
- ๑ หากเป็นก้อยคำอื่นซึ่งไม่ใช่คำรับสารภาพ ก้อยคำนั้นจะรับฟังเป็นพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกจับได้ต่อเมื่อได้มีการแจ้งสิทธิตาม ม.๘๔ วรรค ๑ หรือ ม.๘๑ วรรค ๒ แก่ผู้ถูกจับแล้วแต่กรณี
- ๑ ก้อยคำอื่น ๆ เช่น ก้อยคำเป็นการให้การภาคเสธ หรือคำให้การขัดทอดผู้ร่วมกระทำความผิด เป็นต้น
- ๑ ม.๘๕/๑ การควบคุม / การปล่อยชั่วคราวผู้ถูกจับ
- ๑ ม.๘๕ การค้นตัวผู้ถูกจับ

- ม.๘๕/๑ การขอคืนสิ่งของที่ถูกยึดไว้ เพื่อใช้ชั่วคราว
- เงื่อนไขการขอคืน
- การอุทธรณ์คำสั่งกรณีไม่อนุญาต
- ม.๘๖ วิธีควบคุมผู้ถูกจับ
- ม.๘๗ ระยะเวลาควบคุมผู้ถูกจับ
- ความผิดลหุโทษควบคุมตัวไม่ได้
- ควบคุมได้ไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง / การขอยกขัง
- ระยะเวลาที่จะขังได้
- การติดคานล่าขอยกขัง
- การโอนผู้ถูกขัง

- ม.๘๗/๑ การสอบถามผู้ต้องหา / การไต่สวนโดยการประชุมทาง
 จอภาพ
- ม.๘๘ การขังระหว่างพิจารณา
- ม.๘๙ การจัดการตามหมายขัง / หมายจำคุก
- ม.๘๙/๑ การขังนอกเรือนจำ
- ห้ามขังที่สถานีตำรวจ
- ม.๘๙/๒ วิธีการจำคุก
- จำคุกนอกเรือนจำ
- จำคุกเป็นบางวัน
- จำคุกโดยกำหนดอาณาเขต

- ม.๙๐ การคุ้มครองผู้ถูกควบคุมหรือขังโดยมิชอบ

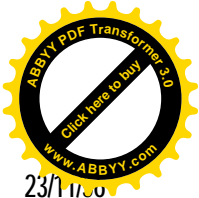
23/11/00

หมวด ๒ ดัน

- ๑ ม.๙๑ สถานที่ที่ห้ามดัน
- ๑ ม.๙๒ การดันในที่รื้อฐาน
- ๑ ม.๙๓ การดันบุคคลในที่สาธารณะ
 - ๑ การดันตาม ป.วิอาญา มี ๑ กรณี
 - ๑ ๑. การดันตัวบุคคลในที่สาธารณะ
 - ๑ ๒. การดันตัวบุคคลในที่รื้อฐาน
 - ๑ ๓. การดันตัวบุคคลอันต่อเนื่องกับการจับ
- ๑ ม.๙๔ วิธีปฏิบัติในการดันในที่รื้อฐาน
- ๑ ม.๙๕ การค้นหาสิ่งของหาย

- ๑ ม.๙๖ ระยะเวลาในการดันในที่รื้อฐาน
- ๑ ม.๙๗ ผู้จัดการตามหมายดัน
- ๑ ม.๙๘ ขอบเขตของการดัน
- ๑ ม.๙๙ ข้อหลีกเลี่ยงในการดัน
- ๑ ม.๑๐๐ การปฏิบัติต่อผู้ขัดขวางการดัน
- ๑ ม.๑๐๑ สิ่งของที่ได้จากการดัน
- ๑ ม.๑๐๒ การแสดงความบริสุทธิ์ก่อนลงมือดัน
- ๑ ม.๑๐๓ การบันทึกรายละเอียดแห่งการดัน

- ๑ ม.๑๐๔ การรายงานการดัน
- ๑ ม.๑๐๕ การดันเอกสารไปรษณีย์ / โทรเลข

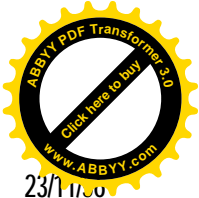

หมวด ๓ ปล่อยชั่วคราว

- ๑ ม.๑๐๖ ผู้มีอำนาจปล่อยชั่วคราว
 - ๑. การปล่อยชั่วคราวตาม ป. 5 อาญา แบ่งได้ ๑ ประเภท คือ
 - ๑. การปล่อยโดยไม่มีประกัน
 - ๒. การปล่อยโดยมีประกัน
 - ๓. ปล่อยโดยมีประกันและหลักประกัน ซึ่งหลักประกันมีอยู่
 - ๑ ชนิด ตาม ม.๑๑๔
 - ก. เงินสด
 - ข. การวางหลักทรัพย์สินอื่น
 - ค. การมีบุคคลแสดงหลักทรัพย์สินเป็นประกัน

- ๑ ผู้มีอำนาจปล่อยชั่วคราว
 - ๑. พนักงานสอบสวน ม.๑๐๖ (๑)
 - ๒. พนักงานอัยการ ม.๑๐๖(๒)
 - ๓. ศาลชั้นต้นที่ออกหมายจับ ม.๑๐๖ (๒)
 - ๔. ศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดีไว้ ม.๑๐๖(๓)
 - ๕. ศาลชั้นต้นที่รับฟ้องคดีไว้และพิพากษาคดีแล้ว ม.๑๐๖ (๔)
 - ๖. ศาลอุทธรณ์ ม. ๑๐๖ (๕)
 - ๗. ศาลฎีกา ม. ๑๐๖ (๕)

- ๑ ม.๑๑๗ การสั่งปล่อยชั่วคราวต้องทำโดยเร็ว
- ๑ ม.๑๑๘ หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ปล่อยชั่วคราว
- ๑ ม.๑๑๘/๑ เหตุไม่ปล่อยชั่วคราว
 - ๑. ต้องมีเหตุดังนี้
 - ๑. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนี
 - ๒. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน
 - ๓. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุอันตรายประการอื่น
 - ๔. ผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันไม่น่าเชื่อถือ
 - ๕. การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาล

ภาค ๒ สอบสวน ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป

๑ ม.๑๒๐ เจื่อนไซการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ คือต้องผ่านการสอบสวนของพนักงานสอบสวนมาก่อน ซึ่งมีความหมายอยู่ ๒ นัย คือ ๑. ไม่มีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อนเลย

๒. มีการสอบสวนแล้ว แต่การสอบสวนนั้นมีชอบด้วยกฎหมาย

๓ ข้อสังเกต กรณีที่ไม่เคยมีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อนเลย จะต้องเป็นกรณีที่ไม่เคยมีการสอบสวนในความผิดนั้นมาก่อนเลย หากได้มีการสอบสวนความผิดฐานใดฐานหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือสืบเนื่องจากการกระทำความผิดในคราวเดียวกันแล้ว ก็ถือว่ามีการสอบสวนแล้ว

๑ ม.๑๒๑ เจื่อนไซให้อำนาจสอบสวน

๑. ในความผิดอาญาแผ่นดิน

๒. แต่ถ้าเป็นความผิดต่อสวนตัวแล้ว การที่พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจทำการสอบสวนได้ จะต้องมีการร้องทุกข์ของผู้เสียหายเสียก่อน

๓. ความผิดอาญาแผ่นดิน ไม่ว่าจะมีความผิดตาม ป.อาญา หรือกฎหมายอื่นก็ถือเป็นความผิดอาญาแผ่นดินทั้งสิ้น เว้นแต่จะมีบทบัญญัติว่าเป็นความผิดอันยอมความได้

๑ ม.๑๒๒ เหตุไม่สอบสวน

๑ ม.๑๒๓ การร้องทุกข์ เนื้อหาคำร้องทุกข์ แบบคำร้องทุกข์

๑ ม.๑๒๔ ผู้รับคำร้องทุกข์

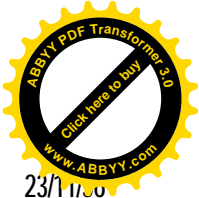
๑ ม.๑๒๕/๑ การร้องทุกข์ กรณีเด็กเป็นผู้เสียหาย

๑ กลุ่มสหวิชาชีพพร้อมอยู่ด้วยในการร้องทุกข์ได้แก่

๑. นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

๒. บุคคลที่เด็กที่เป็นผู้เสียหายร้องขอ และ

๑. พนักงานอัยการ

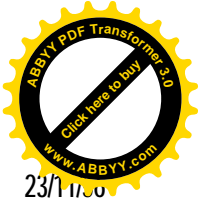
● ม.๑๒๕ การจัดทำคำร้องทุกข์
 ● ม.๑๒๖ การแก้ / ถอนคำร้องทุกข์
 ● ม.๑๒๗ คำกล่าวโทษ
 ● ม.๑๒๘ พนักงานสอบสวนมอบให้ทำการแทน
 ● ม.๑๒๙ การชั้นสุดตรพลิกศพ

ลักษณะ ๒ การสอบสวน หมวด ๑ การสอบสวน
สามัญ

● ม.๑๓๐ การเริ่มการสอบสวน หลักอยู่ ๑ ประการ คือ
 ๑. ต้องเริ่มการสอบสวนโดยมีชักช้า
 ๒. จะทำการสอบสวนที่ใดก็ได้
 ๓. จะทำการสอบสวนเวลาใดก็ได้
 ๔. ไม่จำเป็นต้องมีผู้ต้องหาช่วย
 ● ม.๑๓๑ การรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อ
 ๑. เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมการต่าง ๆ อัน
 เกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่าวหา
 ๒. เพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิด
 ๓. เพื่อพิสูจน์ให้เห็นความผิด

● ม.๑๓๑ ที่แก้ไขใหม่ ได้เพิ่มเติมเฉพาะในส่วนท้าย โดยเพิ่มเติมเข้ามา
 จากเดิมว่า "....และพิสูจน์ให้เห็นความผิด " เพิ่มเป็น "....และพิสูจน์ให้
 เห็นความผิด หรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา "

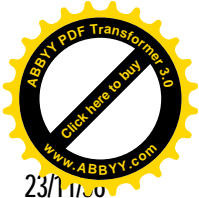
● ม.๑๓๑/๑ การตรวจพยานหลักฐานโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์
 ๑. การพิสูจน์ส่วนของร่างกายบุคคล
 ๒. ค่าใช้จ่ายในการตรวจ
 ● ม.๑๓๒ อำนาจพนักงานสอบสวนในการรวบรวมพยานหลักฐาน
 ๑. การตรวจตัวผู้เสียหาย / ผู้ต้องหาที่เป็นหญิง เช่น
 ๑. ตรวจตัวผู้เสียหายเมื่อได้รับความยินยอม

- ๒. ตรวจสอบผู้ต้องหา
- ๑. ตรวจสอบช่องหรือที่ทางที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้
- ๔. การทำภาพถ่าย แผนที่หรือภาพวาด
- ๕. การจำลอง หรือพิมพ์ลายนิ้วมือ ลายมือ หรือลายเท้า
- ๖. การทำบันทึกรายละเอียดทั้งหลายที่จะทำให้เกิดดีแก่กระทำความผิด
- ๓. การสอบปากคำผู้เสียหาย/พยาน
- การถามปากคำหญิงซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ
- การชี้ตัว / การยืนยันผู้กระทำความผิด

- ๓. การสอบปากคำเด็กเป็นผู้เสียหาย / พยาน
- การแจ้งสิทธิ
- บทบัญญัติมาตรา ๖๖ เพื่อให้ความคุ้มครองเด็กที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด อาจมีผลทำให้การสอบสวนเสียไป ซึ่งกำหนดให้ต้องปฏิบัติดังนี้
 - ๑. ให้แยกสอบปากคำเป็นสัดส่วนในสถานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
 - ๒. ให้จัดให้มีบุคคลในกลุ่มสหวิชาชีพร่วมอยู่ด้วยในการสอบปากคำ (เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้องแจ้งให้บุคคลดังกล่าว รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กทราบถึงสิทธิดังกล่าวด้วย)

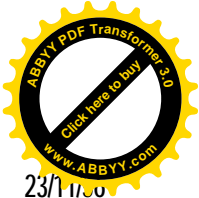
- ๓. การจัดให้เด็กที่เป็นผู้เสียหาย / พยานชี้ตัวบุคคล
- การชี้ตัวเด็กที่เป็นผู้ต้องหา
- ๓. วิธีสอบสวนผู้ต้องหา
 - การแจ้งข้อหาต้องมีหลักฐานความผิด
 - สิทธิแก้ข้อหา
 - การขังผู้ต้องหาที่ไม่ใช่ผู้ถูกจับ
- ๓.๑๓/๑ การมีทนายในชั้นสอบสวน
 - การดำเนินเกี่ยวกับทนายความ
 - ทนายไม่มาในการสอบสวน

ม. ๑๑๔/๒ การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกิน ๑๘ ปี
 ม.๑๑๔/๑ สิทธิมีผู้เข้าร่วมฟังการสอบสวน
 ม.๑๑๔/๔ การแจ้งผู้ต้องหา ก่อนถามคำให้การ
 สิทธิในการให้การ
 ก้อยคำที่ห้ามรับฟังเป็นพยาน
 ม.๑๑๕ ข้อห้ามการสอบสวน
 ม.๑๑๖ (ยกเลิก)
 ม.๑๑๗ การกักตัวบุคคล
 ม.๑๑๘ การสืบประวัติผู้ต้องหา

๑ ม.๑๑๙ การทำสำนวนการสอบสวน
 ๑ การทำบัญชีรายชื่อเพื่อติดตามพยาน
 ๑ ม.๑๔๐ การทำความเห็นในสำนวนการสอบสวน
 ๑ การงดการสอบสวน
 ๑ ม.๑๔๑ การดำเนินการกรณีหาตัวผู้กระทำความผิดไม่ได้
 ๑ ม.๑๔๒ กรณีมีตัวผู้กระทำความผิด
 ๑ ม.๑๔๓ การส่งคดีของพนักงานอัยการ
 ๑ อำนาจของพนักงานอัยการ
 ๑ การส่งคดีวิสามัญฆาตกรรม

๑ ม.๑๔๔ อำนาจของพนักงานอัยการในคดีที่อาจเปรียบเทียบได้
 ๑ ม.๑๔๕ การควบคุมคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ
 ๑ อัยการสูงสุดชี้ขาด
 ๑ ม.๑๔๖ คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
 ๑ การขอสรุปพยานหลักฐานกรณีอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
 ๑ ม.๑๔๗ การห้ามสอบสวนเมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง

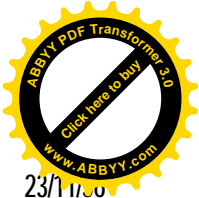
หมวด ๒ การขึ้นสูตรพลิกศพ

- ๑ ม.๑๔๘ เหตุที่ต้องขึ้นสูตรพลิกศพ มี ๒ กรณี
 - ๑. เมื่อมีบุคคลตายโดยผิดธรรมชาติ
 - ๒. เมื่อมีบุคคลตายในระหว่างความควบคุมของเจ้าพนักงาน ไม่ว่าโดยเหตุใด เว้นแต่โดย การประหารชีวิตตามกฎหมาย
- ๒ ม.๑๔๙ หน้าที่ของผู้พบการตายผิดธรรมชาติ
 - ม.๑๕๐ การดำเนินการขึ้นสูตรพลิกศพ
 - การแจ้งเพื่อดำเนินการขึ้นสูตร
 - การได้ส่วนการตายที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงาน
 - พนักงานอัยการเข้าร่วมทำสำนวนขึ้นสูตร
 - อัยการร้องขอให้ได้ส่วนการตาย
 - การประกาศ / แจ้งการได้ส่วน
 - สิทธิของผู้เกี่ยวข้องกับผู้ตาย
 - ศาลในการได้ส่วนการตาย
 - ของคำสั่งในการได้ส่วนการตาย
 - คำตอบแทนผู้ขึ้นสูตรพลิกศพ

- ๓ ม.๑๕๐ ทวิ ความผิดฐานเปลี่ยนสภาพศพ
- ๔ เหตุจรรยา
- ๕ ม.๑๕๑ การผ่าศพ
- ๖ ม.๑๕๒ หน้าที่ของผู้ผ่าศพ / แยกธาตุ
- ๗ ม.๑๕๓ การขุดศพเพื่อขึ้นสูตร
- ๘ ม.๑๕๔ รายงานการขึ้นสูตร
- ๙ ม.๑๕๕ อนุโลมการสอบสวนมาในการขึ้นสูตร
- ๑๐ ม.๑๕๕/๑ พนักงานอัยการร่วมสอบสวนกรณีความตายเกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงาน
 - ๑ พนักงานอัยการเข้าร่วมทำสำนวนสอบสวน
 - ๒ พนักงานอัยการไม่อาจรอทำสำนวนสอบสวน
- ๑๑ ม.๑๕๖ การส่งรายงานการขึ้นสูตรศพ

ภาค ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น ลักษณะ ๑ ฟ้องคดีอาญาและได้ส่วนมูลฟ้อง

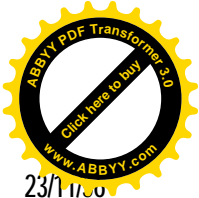
- ๑ ม.๑๕๗ ศาลที่รับคำฟ้อง
- ๒ ม.๑๕๘ แบบคำฟ้อง
- ๓ (๕) สำคัญเพราะ ทำให้จำเลยสามารถเข้าใจสิ่งที่ถูกกล่าวหา เพื่อที่จะสามารถต่อสู้คดีได้อย่างถูกต้องหรืออีกนัยหนึ่ง ส่วนบรรยายฟ้องนี้ก็คือ การแจ้งข้อหาในชั้นศาลให้แก่จำเลยทราบนั่นเอง มีสาระสำคัญ ๔ ประการที่จะต้องระบุดังนี้
 - ๑. การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิด
 - ๒. ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ

- ค. ข้อเท็จจริง และรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของ
- ๔. การบรรยายข้อเท็จจริงและการกระทำทั้งหลายนั้น โจทก์จะต้องบรรยายพอสมควรเท่าที่จะทำให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ชัดด้วย
- ม.๑๕๙ การขอให้เพิ่มโทษ
- ม.๑๖๐ การฟ้องความผิดหลายกระทง
- ม.๑๖๑ คำฟ้องไม่ถูกต้อง
- ม.๑๖๒ การไต่สวนมูลฟ้อง
- กรณีราษฎรเป็นโจทก์
- กรณีอัยการเป็นโจทก์

- ม.๑๖๓ การแก้ไข / เพิ่มเติมฟ้อง
- การแก้ไข / เพิ่มเติมคำให้การม.
- ม.๑๖๔ การอนุญาตแก้ / เพิ่มเติมฟ้อง
- ม.๑๖๕ การไต่สวนมูลฟ้องของอัยการ
- การไต่สวนมูลฟ้องของราษฎร
- ม.๑๖๖ โจทก์ขาดนัดไต่สวนมูลฟ้อง
- การขอไต่สวนมูลฟ้องใหม่
- ผลการยกฟ้อง
- ม.๑๖๗ ผลการไต่สวนมูลฟ้อง

- ม.๑๖๘ การส่งสำเนาฟ้องแก่จำเลย
- ม.๑๖๙ การให้ไต่ตัวจำเลยมาพิจารณา
- ม.๑๗๐ ผลของคำสั่งไต่สวนมูลฟ้อง
- ม.๑๗๑ การดำเนินการขึ้นไต่สวนมูลฟ้อง

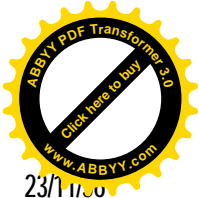

ลักษณะ ๒ การพิจารณา

- ม.๑๗๒ การพิจารณาในศาล
 - การพิจารณาคดีครั้งแรก
 - การสืบพยานโดยไม่มีพยานนำถึงจำเลย
 - การบันทึก / รับฟังคำพยานที่บันทึกเป็นภาพ / เสียงในชั้นศาลอุทธรณ์ / ฎีกา
- ม.๑๗๒ ทวิ การพิจารณาหลังจำเลย
 - กรณีจำเลยขอ
 - กรณีโจทก์ขอ
 - กรณีศาลสั่งเอง
 - ผลการพิจารณาหลังจำเลย

- ม.๑๗๒ ตริ การสืบพยานเด็ก
 - ศาลถามเอง
 - ผู้ความถาม
 - การถ่ายทอดภาพ / เสียงไปห้องพิจารณา
 - การสืบพยานจากภาพ / เสียงที่บันทึกไว้ในชั้นสอบสวน / ใต้สวนทุจริต
 - การรับฟังพยานจากภาพ / เสียง แทนพยานที่ไม่มาศาล
- ม.๑๗๒ จัตวา การสืบพยานเด็กนอกศาล

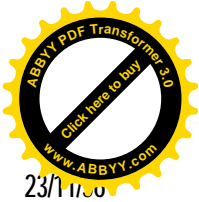
- ม.๑๗๑ การจัดทำพยานให้จำเลยในชั้นพิจารณา
 - คำตอบแทนพยานความ
- ม.๑๗๑/๑ การตรวจพยานหลักฐาน
 - การยื่นบัญชีระบุพยาน
 - การยื่นบัญชีระบุพยานเพิ่มเติม
 - การเรียกพยานจากบุคคลภายนอก
- ม.๑๗๑/๒ การดำเนินการเพื่อตรวจพยาน/การกำหนดวันสืบพยาน
 - การสืบพยานไว้ก่อน

-
- ม.๑๗๔ โฉลก์แกลงเปิดคดี
 - จำเลยแกลงเปิดคดี
 - การแกลงการณเปิดคดี
 - ศาลสั่งงดสืบพยาน
 - ม.๑๗๕ ศาลเรียกสำนวนการสอบสวน
 - ม.๑๗๖ จำเลยรับสารภาพ
 - จำเลยหลายตน
 - ม.๑๗๗ การพิจารณากลับ
 - ม.๑๗๘ ผู้มีสิทธิอยู่ในการพิจารณากลับ

-
- ม.๑๗๙ การเลื่อนคดี
 - ม.๑๘๐ การรักษาความเรียบร้อยในศาล
 - ม.๑๘๑ การอนุโลมเรื่องการรวมสำนวนและโจทก์ขาดนัดมาใช้แก่การพิจารณา

- ลักษณะ ๓ คำพิพากษาและคำสั่ง**
-
- ม.๑๘๒ คำสั่งระหว่างพิจารณา คำพิพากษา/คำสั่ง
 - การอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเปิดเผย
 - การอ่านต่อหน้าผู้ความ
 - กรณีจำเลยหลายคน
 - ข้อสังเกต คำสั่งของศาลมีอยู่ ๒ กรณี
 - ๑. คำสั่งระหว่างพิจารณา ได้แก่ คำสั่งที่ศาลมีในระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณา เมื่อคู่ความมีคำร้องต่อศาลเพื่อให้อภัย แต่ไม่ทำให้คดีเสร็จสิ้นไปจากศาล
 - ๒. คำสั่งเมื่อการพิจารณาคดีเสร็จสิ้นแล้วและทำให้คดีเสร็จไปจากศาล

“ คำพิพากษา ” ได้แก่ คำชี้ขาดของศาลที่เป็นเนื้อหาที่เป็นผลได้จาก
การพิจารณาคดีและมีผลทำให้คดีนั้นเสร็จไปจากศาลที่พิจารณาคดี
นั้น

- ม.๑๘๑ การทำคำพิพากษา คำสั่ง/ ความเห็นแย้ง
- ม.๑๘๔ การปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา / คำสั่ง
- ม.๑๘๕ การยกฟ้อง
- การลงโทษจำเลย
- ม.๑๘๖ รายละเอียดคำพิพากษา / คำสั่ง
- ม.๑๘๗ รายละเอียดคำสั่งระหว่างการพิจารณา

- ม.๑๘๘ วันที่คำพิพากษา / คำสั่งมีผล
- ม.๑๘๙ สำเนาคำพิพากษา
- ม.๑๙๐ การแก้ไขคำพิพากษา / คำสั่ง
- ม.๑๙๑ การอธิบายคำพิพากษา / คำสั่ง
- ม.๑๙๒ การห้ามพิพากษาเกินคำขอ
- ข้อเท็จจริงต่างจากฟ้อง
- กรณีที่ถือว่าไม่ใช่ข้อแตกต่างในสาระสำคัญ
- ข้อที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ
- กรณีอ้างฐาน / บทมาตราผิด
- ความผิดกลับกันนำสืบได้บางส่วน
